

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12C/160/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813218774
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3813218774.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: X. L., nar. X.X.XXXX, naposledy bytom N., Prievidzská XX/X, t.č. na neznámom mieste, v konaní zastúpená opatrovníčkou Evou Pravdovou, tajomníčkou Okresného súdu Prievidza, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom v Bratislave, Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962, zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom v Bratislave, Zámocká 36, o zaplatenie 213,76 eur s prísl., takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a vedľajšie účastníctvo, vstup vedľajšieho účastníka, Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV so sídlom v Bratislave, Šafárikovo námestie č. 7 do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyni.

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 213,76 eur s ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % zo sumy 26,72 eur od 11.10.2010 do 10.5.2011, vo výške 9 % zo sumy 26,72 eur od 11.11.2010 do 10.5.2011, vo výške 9 % zo sumy 26,72 eur od 11.12.2010 do 10.5.2011, vo výške 9 % zo sumy 26,72 eur od 11.1.2011 do 10.5.2011, vo výške 9 % zo sumy 26,72 eur od 11.2.2011 do 10.5.2011, vo výške 9 % zo sumy 26,72 eur od 11.3.2011 do 10.5.2011, vo výške 9 % zo sumy 26,72 eur od 11.4.2011 do 10.5.2011 a vo výške 9 % zo sumy 213,76 eur od 11.5.2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov konania vo výške 82,94 eur, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 66,54 eur a z ostatných trov vo výške 16,50 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným proti odporkyni dňa 27.8. 2013 domáhal zaplatenia sumy 213,76 eur spolu s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 11.10. 2010 do 10.5. 2011 vo výške 5,69 eur a spolu s 9 % - ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 213,76 eur od 11.5. 2011 do zaplatenia a náhrady trov konania, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Návrh zdôvodnil tým, že odporkyňa uzatvorila s jeho právnym predchodcom, Slovenskou sporiteľňou, a.s. (ďalej len „SLSP“), zmluvu č. XXXXXXXXXX dňa 30.5. 2006. Na základe tejto zmluvy bol odporkyni poskytnutý úver v sume 30.000 Sk (995,82 eur) a odporkyňa sa zaviazala uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných

mesačných splátkach vo výške 26,72 eur vždy k 10. dňu v mesiaci. Túto povinnosť si však odporkyňa nespĺnila a s úhradou dlžnej sumy sa dostala do omeškania. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10.12. 2009, uzatvorenej medzi navrhovateľom a SLSP, prešla pohľadávka voči odporkyňi na navrhovateľa. Ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky dlžná suma predstavovala sumu 2.167,43 eur a pozostávala z istiny vo výške 1.873,97 eur a úroku z omeškania v sume 293,46 eur. Navrhovateľ si voči odporkyňi uplatnil iba nárok na zaplatenie sumy 213,76 eur, ktorá predstavuje neuhradené splátky úveru v počte 8, ktorých splatnosť mala nastať v období od 11.10. 2010 do 11.5. 2011.

Súd priznal navrhovateľovi ním v konaní uplatnený nárok platobným rozkazom č. k. 11Ro/395/2013-63 zo dňa 20.2. 2014, ktorý pre nemožnosť doručenia do vlastných rúk odporkyne uznesením č. k. 11Ro/395/2013-77 zo dňa 29.9. 2014 podľa § 173 ods. 2 O.s.p. zrušil.

Uznesením č. k. 12C/160/2014-81 zo dňa 3.11. 2014 súd odporkyňi ustanovil v konaní opatrovníka podľa § 29 ods. 2, 6 O.s.p., pretože súčasný pobyt odporkyne ani osobu odporkyne z blízkeho prostredia sa súdu, jemu dostupnými prostriedkami zistiť nepodarilo, v osobe Evy Pravdovej, tajomníčky Okresného súdu Prievidza, ktorá na pojednávaní pred súdom žiadala, aby súd vo veci rozhodol v zmysle platných právnych predpisov na základe dôkazov založených v spise. Súhlasila so vstupom vedľajšieho účastníka na strane odporkyne do konania.

V priebehu konania, písomným podaním zo dňa 10.11. 2014, oznámil vstup do konania vedľajší účastník na strane odporkyne, Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov. Vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 15.12. 2014 poukázal na to, že v danom prípade ide o spotrebiteľský zmluvný vzťah, na ktorý platí trojročná premlčacia doba podľa § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Citujúc aj čl. 7 bod 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu navrhovateľa (ďalej len „VOP“), tvoriacich prílohu Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.5. 2006 (ďalej len „UZ“), „ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo a/ ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, alebo b/ ak je klient v omeškaní so splatením Poplatkov spojených s úverom, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená a/ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru,...“, tvrdil, že OZ stanovuje objektívny začiatok plynutia premlčacej doby. Trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Tým je objektívne vymedzený začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý je odvodený od slova „mohlo“ a nie od slova „mohol“. Za tento deň sa všeobecne považuje deň, keď sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda len čo mohol byť dôvodne podaný návrh na začatie konania na súd. Ide o objektívnu možnosť vykonať právo bez zreteľa na to, či oprávnená osoba (veriteľ) by mohol právo subjektívne vykonať alebo nie, t. j. či oprávnený subjektívne vedel alebo nevedel o svojom práve. Možnosť vykonania práva po prvý raz ako začiatok plynutia premlčacej doby nastáva v okamihu, keď sa veriteľ môže oprávnenne domáhať na súde splnenia záväzku. Je to vlastne časový moment, keď sa subjektívne právo transformuje do nároku oprávneného. pokiaľ subjektívne právo nedospelo do štádia nároku, nemôže začať plynúť ani premlčacia doba oprávneného. Právo mohlo byť prvýkrát vykonané vtedy, ak je spôsobilé na žalobu, t. j. keď možno podať žalobu. Deň, od ktorého začína plynúť premlčacia doba, je totožný s dňom, keď možno po prvý raz podať návrh na začatie konania bez nebezpečenstva, že bude zamietnutý súdom pre predčasnosť. Z vyššie uvedených dôvodov žiadal návrh navrhovateľa v celom rozsahu ako nedôvodný zamietnuť. S navrhovateľom predloženého dôkazu, konkrétne Prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok č. 1282/2009/CE zo dňa 10.12. 2009 - aktíva je v riadku počet dní omeškania uvedené číslo 1157. Z tohto vyplýva, že odporkyňa bola ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní so splatením celého záväzku 1157 dní. Tento počet dní omeškania je viac ako tri roky, keďže tri roky sú 1095 dní, a teda už v čase postúpenia pohľadávky bol nárok navrhovateľa premlčaný. Od postúpenia pohľadávky ku dňu do podania žaloby ku dňu 27.8. 2013 uplynuli ďalšie takmer 3 roky. Z toho vyplýva, že ku dňu podania žaloby predstavovalo omeškanie odporkyne spolu takmer 7 rokov.

Podaním zo dňa 15.1. 2015 vedľajší účastník tvrdil, že navrhovateľ v konaní nijako nepreukázal, či a ako odporca úver vyčerpal. Taktiež nebolo dokázané, kedy a ktorou splátkou sa odporca dostal do omeškania, či a ako bol odporca vyzvaný na úhradu dlžných súm a kedy a ako SLSP uplatnila svoje právo žiadať pre nezaplatenie splátky splatenie celej istiny. Zo žiadneho predloženého ani navrhnutého

dôkazu nevyplýva, kedy a ako odporkyňa účet reálne vyčerpala, ktoré splátky a kedy odporkyňa splatila a v akej výške (v dôsledku čoho nebolo možné posúdiť, či sa dostala do omeškania a kedy). Taktiež nebolo dokázané, kedy a ako SLSP alebo navrhovateľ vyzvali odporkyňu na zaplatenie zvyšného dlhu kvôli omeškaniu so splátkami. Za zosplatenie celého úveru nemožno považovať oznámenie o postúpení pohľadávky, keďže ani z neho nie je zrejmý žiaden takto interpretovateľný prejav vôle SLSP. Poukázal na to, že je potrebné v prvom rade zaoberať sa otázkou, či zistený skutkový stav opodstatňuje záver, že postúpenie je (aspoň voči dlžníkovi) platné a účinné. Citujúc ust. § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (účinného v čase postúpenia pohľadávky) tvrdil, že predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškani aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni ust. § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (teda jej postúpenie je objektívne zakázané, neprípustné), potom jej „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi. Pretože navrhovateľ nedokázal, že pohľadávka voči odporcovi v čase jej postúpenia na navrhovateľa bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., v dôsledku čoho nemožno považovať za dokázané, že toto postúpenie je platné a že navrhovateľ je oprávnený pohľadávku voči odporkyni uplatňovať pred súdom. Nepreukázanie vyššie uvedených skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka.

Vedľajší účastník sa na pojednávanie neustanovil, neúčast' na ňom ospravedlnil. V súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával súd vo veci v jeho neprítomnosti.

Dokazovaním vykonaným na pojednávaní vypočutím právneho zástupcu navrhovateľa, oboznámením s obsahom návrhu na začatie konania, Zmluvou o splátkovom úvere z č. I. 3, Všeobecnými obchodnými podmienkami z č. I. 4 - 18, oznámením o postúpení pohľadávky z č. I. 19, zmluvou o postúpení pohľadávok z č. I. 20, prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok z č. I. 29, pokusom o zmier z č. I. 30, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka č. I. 85, písomným vyjadrením vedľajšieho účastníka z č. I. 91, písomným vyjadrením vedľajšieho účastníka z č. I. 99, písomným podaním navrhovateľa s prílohami z č. I. 100 - 103, námietka neprístupnosti vedľajšieho účastníctva z č. I. 119, splátkovým kalendárom z č. I. 102, platobnou históriou k úverovému účtu z č. I. 103, ako aj oboznámením obsahu ostatného spisového materiálu, mal súd zistený tento skutkový a právny stav:

Odporkyňa uzatvorila dňa 30.5. 2006 s právny predchodcom navrhovateľa - SLSP, zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol odporkyni poskytnutý úver v sume 30.000 Sk, t.j. 995,82 eur. V zmluve si dohodli pevnú úrokovú sadzbu 17,70 % ročne. Odporkyňa sa zaviazala úver splácať v mesačných splátkach po 805 Sk, t.j. po 26,72 eur, splatnosť 1. splátky bola dohodnutá na deň 10.6. 2006, konečná splatnosť úveru bola určená dňom 10.5. 2011, splátky boli splatné vždy k 10. dňu v mesiaci a úroky v posledný deň kalendárneho mesiaca. Odporkyňa sa v zmluve takisto zaviazala platiť mesačne poplatok za správu úveru vo výške 1,66 eur (50 Sk). Ročná percentuálna miera nákladov bola stranami úverovej zmluvy dohodnutá na 10,16 %.

Z návrhu navrhovateľa, z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, z platobnej histórie k úverovému účtu ako i z písomného podania navrhovateľa zo dňa 15.1. 2015 vyplýva, že odporkyňa čerpala peňažné prostriedky od právneho predchodcu navrhovateľa v celkovej výške 30.000 Sk, t. j. vo výške 995,829 eur (čerpanie peňažných prostriedkov je v platobnej histórii označené ako „Bezhot. čerpanie úveru“) dňa 30.5. 2006.

Z platobnej histórie účtu mal súd zistené, že z poskytnutého úveru uhradila odporkyňa právny predchodcovi navrhovateľa sumu v celkovej výške 106,88 eur (úhrady sú v platobnej histórii označené ako „Bezhot. splátka úveru obyv.“ a „Bezhot. splátka úveru“ nasledovne: dňa 10.6. 2006 805 Sk, dňa 10.7. 2006 770,80 Sk, dňa 11.7. 2006 34,20 Sk, dňa 10.8. 2006 805 Sk a dňa 11.9. 2006 805 Sk. Z doteraz odporkyňou realizovaných úhrad bola na istinu započítaná suma 106,86 eur a na úrok z omeškania suma 0,02 eur. Poplatky za správu účtu a poplatky za upomienky v celkovej výške 133,42 eur sú v

platobnej histórii označené ako „Zaučtovanie poplatku s kapitalizáciou“. Zmluvný úrok v celkovej výške 851,59 eur je v platobnej histórii označený ako „Zaučt. riadnych úrokov s kapitalizáciou“.

Z navrhovateľom predložených písomností mal súd preukázané, že odporkyňa neuhrádzala splátky riadne a včas a s ich plnením sa dostala do omeškania.

Dňa 10.12. 2009 došlo medzi SLSP a navrhovateľom k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávok. Z prílohy č. 1 k tejto zmluve vyplýva, že na navrhovateľa prešla aj pohľadávka voči odporkyňi. Podľa údajov uvedených v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že pohľadávku tvorila suma vo výške 2.167,43 eur. Táto suma pozostávala z istiny do splatnosti vo výške 1.873,97 eur a úrokov spolu vo výške 293,46 eur. V prílohe je uvedený počet dní omeškania 1157.

Listom zo dňa 29.12. 2009 oznámil právny predchodca navrhovateľa odporkyňi postúpenie pohľadávky na navrhovateľa.

Listom zo dňa 6.8. 2013 právny zástupca navrhovateľa odporkyňi zaslal pokus o zmier, v ktorom odporkyňu vyzval na zaplatenie sumy 2.556,38 eur najneskôr do 13.8. 2013, ktorá suma mala pozostávať z neuhradeného úveru 1.873,97 eur, zmluvného úroku 388,95 eur a úroku z omeškania 293,46 eur.

Navrhovateľ si v konaní voči odporkyňi uplatnil iba nárok na neuhradené splátky, ktorých splatnosť nastala v období od 10.10. 2010 do 10.5. 2011 (t.j. splátky, ktoré ku dňu podania návrhu neboli podľa jeho názoru premlčané) v sume celkom 213,76 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých splátok až do konečnej splatnosti úveru.

Právny zástupca navrhovateľa v priebehu celého konania na podanom návrhu zotrval. K vyjadreniu vedľajšieho účastníka, ktorý vzniesol námietku premlčania, uviedol, že s jeho právnym názorom sa nestotožňujú, poukazujúc na to, že banka bola oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, resp. tento úver zosplatiť aj skôr. Ustanovenie článku 7 VOP dáva veriteľovi len právo vyhlásiť zosplatenie úveru, nie aj samotnú povinnosť. Úver z UZ sa nestala predčasne splatnou, úver sa stal splatný dňom 10.5.2011 tak, ako je uvedené v zmluve. Od poslednej úhrady splátky ubehlo viac ako 3 roky, kedy bola pohľadávka postúpená na navrhovateľa. Banka kontaktovala svojho klienta, či už upomienkami alebo výzvami na úhradu. Pokiaľ ide o aktívnu legitimáciu navrhovateľa, mal za to, že spĺňa všetky atribúty v zmysle postúpenej pohľadávky v medziach právnych predpisov Slovenskej republiky. Nevedel uviesť, kedy a ako SLSP, resp. navrhovateľ vyzval odporkyňu na zaplatenie zvyšného dlhu kvôli omeškaniu so splátkami. Pohľadávka zo strany právneho predchodcu navrhovateľa mohla byť postúpená na navrhovateľa, v danom prípade nebolo treba na postúpenie súhlas dlžníka.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (platného a účinného ku dňu uzavretia zmluvy o úvere), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

V zmysle § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (platného a účinného v čase uzavretia Zmluvy o splátkovom úvere), spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom .

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 písm.a/ zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť.

Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z., pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a/ poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b/ dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

V zmysle § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (účinného v čase postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

Súd s poukazom na vyššie citované ustanovenia zákonov právny vzťah medzi účastníkmi konania založený zmluvou označenou ako "Zmluva o splátkovom úvere", i keď ide o zmluvu uzavretú podľa ustanovení Obchodného zákonníka, považoval za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 v spojení s § 879j Občianskeho zákonníka. Súd vzhľadom na právnu úpravu zákona č. 258/2001 Z.z. účinnú v čase uzavretia zmluvy uvádza, že predmetnú zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom možno podriaďiť režimu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy. Zákon o spotrebiteľských úveroch patrí do oblasti predpisov občianskeho práva a je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku lex specialis (uvedený záver podporujú aj odkazy k textu zákona, aj keď nie presne v naznačených súvislostiach). Uvedené znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 258/2001 Z.z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch podľa prvej hlavy ôsmej časti Občianskeho zákonníka. Rovnako na spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka

je potrebné vzhľadom na ich systematické zaradenie do Občianskeho zákonníka aplikovať všeobecné ustanovenia o občianskoprávných vzťahoch.

Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný.

Z vykonaného dokazovania bolo zistené, že odporkyňa podmienky zmluvy nedodrжала, dohodnuté splátky nesplácala riadne a včas. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok je zrejmé, že odporkyňa neuhradila právnomu predchodcovi navrhovateľa pohľadávku v celkovej výške 2.167,43 eur a táto pohľadávka v dôsledku postúpenia prešla na navrhovateľa. Navrhovateľ si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie posledných 8 neuhradených splátok, ktorých splatnosť nastala v období od 10.10. 2010 do 10.5. 2011 v celkovej sume 213,76 eur.

Ako už bolo uvedené vyššie, UZ uzatvorená medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom treba považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, i keď bola uzavretá v zmysle § 497 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere má pritom všetky zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Vzhľadom na vedľajším účastníkom vznesenú námietku premlčania súd prioritne posudzoval, kedy nastala splatnosť jednotlivých splátok úveru. Vychádzajúc z trojročnej premlčacej doby podľa § 100 ods. 1 a § 101 Občianskeho zákonníka, sú všetky splátky v konaní navrhovateľom uplatnené do troch rokov pred podaním návrhu dňa 27.8. 2013. V tomto ohľade je námietka premlčania vznesená vedľajším účastníkom nedôvodná. Vedľajší účastník založil námietku premlčania na tom názore, že premlčacia doba plynula veriteľovi od okamihu možnosti uplatnenia veriteľovho práva, t.j. bez ohľadu na jeho vôľu. Súd sa s týmto záverom v danej veci nestotožňuje. Vo Všeobecných obchodných podmienkach v bode 7.6.1 sú upravené prípady porušenia zmluvných povinností klientom, ktorý ak je v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky so zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti úveru. Uvedené zmluvné dojednanie súd považuje za neplatné zmluvné dojednanie podľa § 53 ods. 4 OZ, pretože oprávňuje veriteľa už pri omeškaní s jednou splátkou, ktoré omeškanie trvá viac ako 10 dní, žiadať vrátenie celého úveru s príslušenstvom v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Ide o mimoriadne krátku dobu omeškania, ktorá v neprospech spotrebiteľa ho zaväzuje pri využití dojednaného práva veriteľa na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru k zaplateniu celého úveru, i keď by napríklad išlo o omeškanie len jednej splátky a napríklad len po dobu 11 dní. Uvedenému názoru zodpovedá i nasledujúca právna úprava, ktorá bola zakotvená do § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka, a to zákonom č. 379/2008 Z.z. s účinnosťou od 1.11.2008, podľa ktorého „ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Preto podľa názoru súdu nemohol tak právny predchodca navrhovateľa, ako i navrhovateľ pristúpiť k mimoriadnej splatnosti úveru a tým zosplatiť všetky splátky tak, ako predpokladá § 565 Občianskeho zákonníka. Právo veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky možno akceptovať len vtedy, keď bolo toto právo platne dojednané (§ 565 OZ), čo však v danej veci nebolo. Okrem toho súd zastáva názor, že právo veriteľa predpokladané v § 565 Občianskeho zákonníka je jeho právom a nie povinnosťou a možno očakávať od veriteľa i také správanie, že nepristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, alebo k predčasnému jednostrannému ukončeniu zmluvy, čo je výrazom zmluvnej voľnosti. Podľa názoru súdu nejde o situáciu, keď veriteľ môže vyvolať splatnosť dlhu sám, pretože splácanie úveru bolo zmluvne dojednané, a to v jednotlivých splátkach a v danej veci nešlo o situáciu, keď splatnosť dlhu mohol vyvolať veriteľ sám. V predmetnej veci nešlo teda o situáciu, kedy doba plnenia bola ponechaná na vôľu dlžníka a ani o situáciu, keď dlžník je povinný plniť po tom, čo ho veriteľ vyzval. Ako súd uviedol vyššie v zmluve o úvere bola dojednaná splatnosť úveru v jednotlivých splátkach, teda doba plnenia bola zmluvne upravená a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti predstavuje inú skutkovú okolnosť, ktorá okrem iného je právom osobitne upravená.

Súd preto posudzoval splatnosť jednotlivých splátok podľa pôvodne dojednanej zmluvnej splatnosti, a to u každej jednotlivjej splátky vždy k 10. dňu v mesiaci. Navrhovateľovi priznal všetky žalované omeškané splátky počnúc splátky splatnej od 10.10. 2010 do splátky splatnej ku dňu 11.5. 2011, t.j. všetkých 8 splátok po 26,72 eur, spolu 213,76 eur, sumu ktorú uložil súd odporkyňa zaplatiť.

Spolu s vyššie uvedenou istinou, keďže odporkyňa si svoje zmluvné povinnosti riadne a včas neplnila, v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, mal navrhovateľ aj nárok na úroky z omeškania, ktoré si v spore takisto uplatnil. V súlade s ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. v znení noviel, súd priznal navrhovateľovi aj ním v konaní uplatnený úrok z omeškania z jednotlivých omeškaných splátok a od 11.5. 2011 z celej žalovanej sumy v zákonnej výške 9 % ročne.

Pokiaľ vedľajší účastník namietal nedostatok aktívnej legitimácie navrhovateľa, keď spochybnil platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10.12. 2009 s poukazom na § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, účinného v čase postúpenia pohľadávky, podľa ktorého „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, aj bez súhlasu klienta“, keď tvrdil, že nie je preukázané, že pred postúpením pohľadávky banka vyzvala klienta na splnenie záväzku, a že tento zostal v omeškaní so splatením záväzku aspoň 90 dní, súd sa s týmto názorom vedľajšieho účastníka nestotožnil. Vychádzajúc z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok bol dlžník v omeškaní 1157 dní a výška omeškaných splátok predstavuje 2.167,43 eur, čo predstavuje omeškanie splátok za viac ako 3 roky. Počet dní omeškania 1157 dní predstavuje taktiež omeškanie aspoň 3 roky. V zmluve o postúpení pohľadávky v čl. IV. bod 4.2.d / Slovenská sporiteľňa a.s. vyhlásila, že pohľadávky spĺňajú predpoklady na postúpenie podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Vychádzajúc z uvedených skutočností a za situácie, že odporkyňa ako dlžník postúpenie ako také nenamietala, súd považoval postúpenie pohľadávky za platné, pretože omeškanie dlžníka bolo evidentne dlhšie ako 90 dní. Len samotné nepreukázanie písomnej výzvy za stavu, že banka splnenie tejto povinnosti vyhlasuje v zmluve o postúpení pohľadávky, nemôže zneplatniť zmluvu o postúpení pohľadávky. Podľa názoru súdu nestačí samo o sebe len spochybniť tvrdením vedľajšieho účastníka, že nebola preukázaná písomná výzva na plnenie, keď nedoručenie písomnej výzvy nenamieta samotný dlžník. Je nepravdepodobné, že by sporiteľňa pri tak dlhom omeškaní dlžníka zostala nečinná a nevyzývala dlžníka k plneniu omeškaných splátok. S ohľadom aj na situáciu predpokladanú v § 92 odst. 8 citovaného zákona, podľa ktorého ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok, keďže omeškanie dlžníka trvalo nepochybne viac ako jeden rok, je súd názoru, že postúpenie pohľadávky nebolo viazané ani na písomnú výzvu banky.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. V konaní si náhradu trov konania uplatnil navrhovateľ i vedľajší účastník na strane odporcu.

Vedľajší účastník na strane odporkyne v konaní úspešný nebol a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Navrhovateľ bol v konaní v celom rozsahu úspešný a preto mu súd priznal plnú náhradu trov, ktoré účelne vynaložil na uplatnenie svojho práva pred súdom. Navrhovateľove trovy pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a z trov právneho zastúpenia podľa § 10, § 13a, § 15 a § 17 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za 2 úkony právnej služby po 19,82 eur (prevzatie zastúpenia, podanie žaloby na súd) spolu s režijným paušálom 2 x 7,81 eur + 20 % DPH, spolu trovy právneho zastúpenia vo výške 66,54 eur.

O povinnosti odporkyne zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 82,94 eur (16,50 eur + 66,54 eur) k rukám právneho zástupcu navrhovateľa rozhodol súd podľa § 149 ods. 1 O.s.p..

V písomnom podaní zo dňa 12.2. 2015, právny zástupca navrhovateľa vzniesol námietku neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania, poukazujúc na novelizované ust. § 93 ods. 3 O.s.p. z dôvodu nepreukázania súhlasu odporkyne a to aj napriek tomu, že odporkyňa prostredníctvom opatrovníčky so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane súhlasila, skutočnosť ktorá bola navrhovateľovi známa z dôvodu účasti na predchádzajúcom pojednávaní dňa 26.1. 2015. Pretože navrhovateľ navrhol nepripustiť vstup vedľajšieho účastníka do konania, podľa § 93 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, súd musel o prípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhodnúť. Vedľajší účastník vstúpil do konania ešte v roku 2014. Do novely Občianskeho súdneho poriadku účinnej od 1.1. 2015 v prípadoch podľa § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku zákon nestanovoval ako podmienku účasti vedľajšieho účastníka v konaní skutočnosť, že táto osoba má záujem na výsledku konania. Legitímácia na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktorá je inak vyvodzovaná z jeho právneho záujmu na výsledku sporu (§ 93 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), tu vyplýva priamo zo zákona. Postačuje, aby predmetom činnosti tohto subjektu, bola ochrana práv, o ktoré v konaní ide. Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom v Bratislave je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa), čím napĺňa znaky uvedené v § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a súd sa nestotožnil so žiadnou z námietok navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka, ani nenašiel žiadne iné skutočnosti, ktoré by vstupu vedľajšieho účastníka do konania bránili, preto rozhodol tak, že vedľajšie účastníctvo vedľajšieho účastníka na strane odporkyne pripustil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne prostredníctvom tunajšieho súdu v troch vyhotoveniach.

Odvolanie musí obsahovať označenie účastníkov konania, voči ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, v čom odvolateľ vidí nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu, čoho sa odvolaním domáha, musí byť podpísané a datované. Odvolanie možno zdôvodniť len skutočnosťami uvedenými v § 205 ods. 2 O.s.p.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia /§ 251 O.s.p./.